

Imatralainen Joni Salmi lähti neljännelle reissulleen hakemaan ukrainalaisia pakolaisia Suomeen – "Jokainen heistä on ollut todella kiitollinen"

Tätä reissua ennen Salmi on kuljettanut Suomeen turvaan jo kahdeksan Ukrainasta paennutta ihmistä.

Haiku-koira ei avustusreissuille lähde, sillä koiralle ei ole vielä tullut hankituksi passia, Joni Salmi sanoo. PIIA KASKINEN

**Pii
Kaskinen**

Sunnuntain vastaisena yönä imatralainen **Joni Salmi** oli [jälleen lähdössä Puolaan](#).

– Tulin edelliseltä reissulta torstain vastaisena yönä, hän kertoo.

Paikan päälle on 1600 kilometriä suuntaansa.

Edellinen reissu pari päivää sitten taittui aiempia kertoja hitaammin.

– Tällä kertaa olimme matkalla kaksi yötä. Aiemmat reissut olemme tehneet yhden yön pysähdyksellä.

Salmi ajaa Puolaan siksi, että voisi tuoda sinne paenneita ukrainalaisia Suomeen turvaan.

Tätä reissua ennen hän on ajanut Puolaan jo kolmesti. Ajokilometrejä on kertynyt noin kuukaudessa yli 9 000.

Tähän mennessä Salmi on kuljettanut Suomeen kaikkiaan kahdeksan ihmistä omalla, viisipaikkaisella henkilöautollaan.

Vaikka auto on suhteellisen tilava, se on kuitenkin vain viisipaikkainen henkilöauto. Kyytiin tulijoilla ei tosin ole paljon matkatavaroita mukanaan.

– Niitä on surullisen vähän, Salmi sanoo.

Äitejä ja lapsia

Ensimmäisen avustusreissunsa Salmi teki maaliskuun lopussa. Silloin hän toi Suomeen äidin ja pojan Odessasta. Toisella kertaa hänen kyydissään saapui Chernihivin kaupungista paennut äiti lapsineen.

Kolmannella kerralla Salmi kuljetti Suomeen Donbassin alueelta paenneita vanhuksia.

– Jokainen heistä on ollut todella kiitollinen. Edelliskerralla vanha nainen alkoi itkeä, että Jumalalle kiitos. Se oli todella koskettavaa.

Kyseisten vanhusten lapset olivat paenneet Ukrainasta perheineen jo sodan alussa. Pienessä kylässä yksinkertaista elämää viettävät vanhemmat päättivät kuitenkin paeta vasta sitten, kun tankkeja

alkoi näkyä myös omasta ikkunasta, Salmi kertoo.

Auton tarroista on helppo päätellä, millä asioilla Salmi liikkuu. PIIA KASKINEN

Paikan päällä tuhansia kuskeja

Salmi hakee ihmisiä aina Ukrainan vastaiselta rajalta saakka. Matka taittuu kahden kuskin taktiikalla. Mukaan lähtevä kaveri on ollut joka kerralla eri.

Salmen auton tarroituksista on helppo päätellä, mitä varten hän Puolaa kohti ajaa.

– Kyllä sen huomaa matkan varrellakin, että ihmiset arvostavat. Vähän väliä joku näyttää peukkuja, ja moni antaa hyvin helposti tietä silloinkin, kun liikennesääntöjen mukaan ei tarvitsisi.

Paikan päällä Puolassa ukrainalaisia varten on perustettu kaksi keskusta: toinen on tehty vanhaan supermarkettiin, toinen varta vasten tyhjennettyyn kauppakeskukseen.

– Pakolaiset saavat niissä syötävää ja voivat yöpyä niissä. Yleensä he viettävät näissä keskuksissa yön tai pari.

Pakolaiset voivat ilmoittaa paikallisille vapaaehtoisille, minne suuntaan haluaisivat matkustaa. Myös heitä auttamaan tulleet kuskit ilmoittautuvat paikan päällä, ja paikallinen yhdistys saattaa auttajat ja apua tarvitsevat yhteen.

Paikan päällä on yleensä tuhansia pakolaisia, Salmi kertoo.

– Vielä edelliskerrallakin heitä oli siellä arviolta pari tuhatta. Mutta kun kävin siellä ensimmäisen kerran, pakolaisia oli paljon enemmän. Sen perusteella tilanteen voisi ajatella vähän parantuneen.

Kuskeja paikan päällä on tarpeeksi, Salmi sanoo, mutta olisi hyvä, jos heillä olisi isompaa kalustoa käytettävissään, esimerkiksi busseja.

Polttoainekulut tosin ovat isoja – edestakainen reissu esimerkiksi Suomesta Puolaan isolla bussilla maksaa jo pari tuhatta euroa.

Salmen polttoainekuluja kattaa Ukrainan pakolaisia auttamaan perustettu Silta 22 -yhdistys.

Sienimäkeläinen Joni Salmi (oikealla) ajaa avustusreissuja Ukrainan rajalle. Kuvassa vasemmalla varakuski Vesa Ruotsalainen sekä Lvivistä Puolan Przemyśliin avustustavaroita hakemaan tullut koordinaattori. Tavarat on juuri saatu siirrettyä Salmen autosta rajan yli menevään pakettiautoon. JONI SALMEN KOTIALBUMI

Eläintarvikkeita ja sairaalatavaraa

Tyhjän auton kanssa Salmi ei aja Puolaan päin mennessäänkään. Tällä kertaa hän kuljettaa sinne kuormallisen eläintarvikkeita.

Eräällä aiemmalla kerralla hänen kuormassaan oli "kovemman luokan" sairaalatavaraa.

– Se lasti oli yli miljoonan euron arvoinen.

Kuljetettavan tavarantoimittajan organisoivat Silta 22. Se järjestää tavarantoimittajan ja pakkaa peräkärryn valmiiksi.

Kunhan auto on taas Suomen kamaralla, Salmi ilmoittaa netissä Migrille, keitä on tuomassa, minne ja mihin aikaan.

Helsingissä pakolaiset voivat valita, jäävätkö sinne ja jatkavatko matkaansa jonnekin muualle, Salmi kertoo.

– Kahdella ensimmäisellä reissulla toin kyydittävät aina Joutsenon vastaanottokeskukseen saakka. Näytin heille etukäteen kartalta, missä Konnunsuo on. Ja että Venäjän rajalle on sieltä vain vähän matkaa.

Rajan lähelle tuleminen ei ole tulijoita kuitenkaan pelottanut.

– He luottavat siihen, että Suomeen hyökkääminen on Venäjälle liian ison kynnyksen takana.

Silta 22 on Ukrainaa ja Ukrainan pakolaisia auttava avustusverkosto. PIIA KASKINEN

Euroopan teillä enemmän sotilaskalustoa kuin ennen

[Yle](#) uutisoi pari päivää sitten, että Ukrainaan avustustarvikkeita vieneiden suomalaiskaverusten henkilötiedot on vuodettu venäjänkieliseen ja Venäjä-mieliseen Telegram-ryhmään.

– Muutama ihminen laittoi sen uutisen perusteella viestiä, että näinköhän sinunkin tietosi sieltä löytyvät.

Asia ei vaikuta minuun mitenkään, Salmi sanoo.

– En ole salannut nimeäni tai tietojani, eli ne saa jo muutenkin selville vaikka pelkän rekisterinumeron perusteella. Koska minulla ei ole Venäjälle enää mitään asiaa, niin ihan sama, kuka nimeni tietää.

Edellisellä reissulla Salmi kertoo huomanneensa, että Euroopan maat varautuvat sodan mahdolliseen laajenemiseen.

– Jokaisessa maassa tuli vastaan jos jonkinlaista sotilaskolonaa. En ole ikinä aikaisemmin nähnyt teillä näin paljon kalustoa.

Kaluston määrä johtuu myös siitä, että Venäjän hallinnolle tärkeää Voitonpäivää vietetään pian, 9. toukokuuta. Silloin Venäjä ilmoittaa jotain aivan varmasti, Salmi uskoo.

– Olisi hienoa, ettei tämän jälkeen tarvitsisi enää tehdä näitä reissuja. Valitettavasti näyttää siltä, ettei tämäkään reissu jää viimeiseksi. Mutta jatkan tätä niin kauan, kuin työtilanne sallii.